

F. 4. num. 44.

*4.
2.*

19

1767 38.

CHRISTIANVS LVDOVICVS
STIEGLITZ,

L. V. D. SVPREMAE CVRIAE SAXONICAE ET FACVLT.
IVRECONSULT. LIPS. ASSESSOR. CANON. WVRZ.
AEDIL. SEN. LIPS.

F. 327

H O C T E M P O R E

PROCANCELLARIVS,

VIRVM DOCTISSIMVM

IOANNEM WOLFF ZOLLMANNVM,

VINAR. THVRING.

IVRIS VTRIVSQVE TAM CANONICI QVAM CIVILIS
DOCTOREM CREARI HANCQVE SOLENNITATEM
CELEBRANDAM ESSE,
INDICIT

ET

DE INVESTITVRA CVM AQVA DISSERIT.

CHRISTIANVS LVDOVICVS
STIEGLITZ

H. V. D. SUPREMAE CAESARIS SAXONICAE ET PACIFICAE
IMPERII AUSTRIACAE ACADEMIAE CANONICVS
ADIC. S. S. S. S.

H. O. T. T. I. N. G. I. A. E.

PROCAINCELLARIVS

VIRVM DOCTISSIMVM

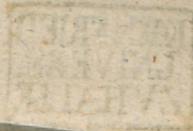
IOHANNEM WOLFF ZOLLMANNVM

VIRVM DOCTISSIMVM

PHILOSOPHIAE TAM CANONICAE QVAM CIVILIS
DOCTORVM LIBERIS HONORIS SOLLICITATEM
CELEBRANDAM
INDIGIT

ET

DE INVESTITURA CAN. BOVA DISSERT.

100

HAS
STVDIORVM SVORVM
PRIMITIAS
IN
SIGNVM SVBMISSAE
GRATITVDINIS
OB
BENEFICIORVM ET MVLTITVDINEM
ET
MAGNITVDINEM
EA
QVA DECET
ANIMI DEVOTIONE
D. D. D.

CAROLVS GOTTLIEB MIETH
RESPONDENS.

HAB
STUDIORUM
PRIMUM
IN
SIGNUM SVBMISSAE
GRATITVDINIS
DE
FACULTATIS
MAGISTRORUM
ET
DOCTORUM
QUI
DIE
PRIMA DE OCTOBRIS
ANNO
CAROLVS GOTTFRIDVS
MITH

GENEROSISSIMO DOMINO

DOMINO

ADOLPHO GOTTLOB
DE SCHACHMANN

DOMINO HEREDITARIO
IN KOENIGSHAYN ET
OBER-LINDE

DOMINO GRATIOSISSIMO

GENEALOGIA DOMINO

DOMINO

ADOLPHO GOTTLIB

DE SCHACHMANN

DOMINO HEREDITARIO

IN KOENIGSMANN ET

OBER-LANDE

DOMINO GRATIOSISSIMO

GENEROSISSIMO DOMINO

DOMINO

ADOLPHO TRAVGOTT
DE GERSDORFF

DOMINO HEREDITARIO IN MEFFERSDORF
WIEGANDSTHAL SCHWERDTE VOLKERSDORF
BERGSTRASSE

CAET. CAET.

DOMINO GRATIOSISSIMO

GENAROSISSIMO DOMINO

DOMINO

ADOLPHO TRAVGOTT
DE GERSDORFF

DOMINO HEREDITARIO IN MEPPERSDORF

WIEGANDSTHAL SCHWERTER VOKERSDORF

BERGSTRASSE

GOTTES

DOMINO GRATIOSISSIMO

Inuestituram, quam aiunt esse translationem Domini, rei immobilis, iudicis autoritate factam, in feudalem et allodiam ab ICtis diuisam neminem fugit; Sed allodiam aliam adhuc sub se comprehendere, quae in concessione domini rei se mouentis, vel mobilis consistit, non omnibus aequè perspectum est. Ad inuestituram cum aqua animum aduerto, quam esse se mouentem seu mobilem, quisque mecum putabit; Non autem eam diuisionem aquae iam volo considerari, quae in urbibus inter ciues fieri solet, quum in hoc negotio solum consignatio cuiusque partis aquae fiat, non vere simul intercedat inuestitura; Sed eam inuestituram, quae

IV

a Iudice praefecto metallifodinarum cum aqua (die Wasser-Verleihung) peragitur. In Feudorum quidem historia deprehendimus, saepissime, Flumina et aquas, feudi titulo fuisse concessas, quod DV CANGIVS Charta Ottonis Comitis Viromandensis anni 1025. T. I. Glossarii p. 118. verbis:

„Tenebat aquam illam ex me, loco beneficii, sub
„nomine feodi,

et per multae inuestiturarum Litterae illustrant; In omnibus his pactis aqua res incorporalis mihi videtur esse, cum vasallis nihil aliud tributum, nisi ius piscandi, nauigandi etc. in fluminibus, in re iam mea vero, aqua ipsa vsui metallico conceditur. Iniustum et naturali iuri repugnans videri posset, homines quasi aqua priuare, et eius vsum ipsis, non aliter, nisi singulari concessione, relinquere, cum communis sit natura, vt OVIDIVS *Metam. Libr. VI. v. 349.* ait:

„*Quid prohibetis aquas? vsus commnis aquarum,*
„*Nec solem proprium natura, nec aëra fecit,*
„*Nec tenues vndas.*

et Festo autore ea sit, a qua iuuemur, nemini neganda; sed non tam aspera et acerba, vt intuitu primo quidem videtur, haec est constitutio, quisque enim nec legibus antiquis nec hodiernis ab vsu aquae arcetur. cum antiquis temporibus Censores, Aquilices et Curatores aquarum, nouioribus autem Principes, qui sibi vindicare iure poterant, quod publicum erat, varia huc pertinentia decernerent,

rent, ea ad lites, controuersias componendas, et auertendas potissimum, maiorisque ordinis, non auferendi iuris quaesiti causa, disposita videmus. Omnibus ad lotionem, haustum, potumque libere aqua profluit; Vnicuique in suo fundo aquae venas incidere et fontem ad se deriuare relictum est; *L. 24. §. 12. ff. de damno infecto*; nec alteri iniuriam facit is, qui suo iure quid instituit, vnde damnum alteri oriatur, *L. 8. 5. ff. si seruitus*; nemo molendinum in priuato flumine aedificare prohibetur. *L. 1. §. 12. L. 21. ff. de aqua et pluv. arc. Leghm. c. 11.* et ad eum aquam deducere, etiamsi haec primam originem ex loco publico habeat, cum dominium aquae sequatur dominium fundi; *VLP. L. 24. ff. de damni inf. ZIGLER. de Iur. Mar. I. 15. 36*; Vicinus aquam in fundo tuo alio deriuare nequit, *Leg. 2. et 27. Cod. de Leg. Aquil.* et quae mutauerit, in pristinum statum restituere, poenamque vel in omnium gentium legibus dictam soluere tenetur; *In Legibus WISIGOTHORVM Liby. VIII. T. 4. c. 31.* et multam castigationemque adeo constitutam deprehendimus, quam legem integram hic ex codice meo membranaceo aetate venerando, apponere lubet, vt eluceat, quantum differat ab istis, ex quibus **LINDENBROGIVS** has leges ediderit:

FLS. RCDS. REX.

„de furantibus aquas ex decursibus aquarum,

„mularum terrarum sicut qui indiget pluuiis, foueri aquis
 „studetur irriguis, cuius terra ita experimentum tenetur,
 „vt si defecerit aquarum solitus vsus, dissipetur confusus
 „ex fruge prouentus; Proinde vbi maiores aquae sunt,
 „si qui furtiue aut malitiose aquam ex decursibus subtraxe-

VI

„rit alienis, per quatuor horarum spatium det solidum
 „vnum; vbi autem minorum sunt deriuationes aquarum,
 „per quatuor horas soluat tremissem vnum. Aqua vero
 „quantis horis alibi dilapsis conuincitur, tantis ad rigantem
 „dum competenti tempore domino reformetur. Seruus
 „vero sua sponte ista praesumens pro maioribus aquis,
 „centum flagella suscipiat, pro minoribus vero L verberum
 „rum cessione succumbat.

Aquam publicam tantummodo et flumina sibi principes vi
 summae potestatis reseruarunt, eaque deuertere et alias deducere,
 interdixerunt, non vt subditos hauustu aquae priuarent,
 sed ne molendinis in fluminibus exstructis, piscationi,
 nauigationique, detrimentum fiat, quae omnia in vtilitatem
 salutemque publicam, et subditorum, non in lucrum principum,
 ordinata fuere. Ripas in dominio esse eorum, qui praedia
 adiacentia possident, multosque esse scimus, qui fines proferre
 student, variaque et contigua exstruere, amant, quos nisi
 leges continerent, continuatis operibus ripas aedificiis ornare,
 et flumina ipsa explere videremus, ita vt neque naues,
 nec retia per medium flumen decurrere possint. Ad vtilitatem
 communem ergo sapienter constitutum, nequid in flumine
 publico fiat, quo coarctetur aqua fluminis, cuius quidem
 latitudinem ex lege antiqua autore SKENAEO mihi addere
 liceat, qui *Legg. Scotiae p. 25.* statutum ALEXANDRI Regis
 Scoti profert, quo sancitum:

„quod filum aquae, seu medium debeat esse liberum in tantum,
 „tum, quod vnus porcus trium annorum, bene pastus, posset

„set se vertere infra flum aquae, ita vt neque, rostrum por-
ci nec cauda appropinquet sepi, vel ripae.

Sed properandum ad rem ipsam, cuius potissimum caufa haec scripta sunt. Exceptis his aquis sunt et aliae, in quibus diuidendis, concedendisque sibi potestatem princeps referuauit, non aequè ex ratione, vt ipse, et camera lucrum percipiat, sed vt certum sit dominium ei, cui data est, neque incepti labores aquis, quasi fundamento, impositi, inanes fiant; si vnicuique ea aqua vti pro lubitu permisum esset. Ad Aquas eas tendo, quarum vsum Iudices metalli fodinarum ad rotas agendas (Aufschläge) in machinis fodinarum hydraulicis (Künsten) ad contundendos lapides et metalla (Hochwercken) ad officinas aerarias (Hütten) ad aes lauandum (Wäschen) et ad fossas, ob terram metallicam lauandam, factas (Seifen) permittunt. Iam, cum plerumque magistri rei metallicae terminos potestatis suae hac in re nimis promouere soleant, multumque in vtramque partem fuerit disputatum, quas aquas in iudicio metalli fodinarum possint concedere, quae ratio petendi, inuestiendique sit, vtque maiori ordine procedere queamus; legem praecipuam fundamentalem ex Ordinatione metallica Ferdinandi Reg. Boh. 1548. latam, quae vbique auctoritatem et apud nos Regio mandato ann. 1713. 26. Aug. obtinuit, videamus. Est ea P. II. art. 104. ita scripta:

Alle die Wäßer, so mit Stöhlen, Schächten, Schürfen, oder Rösche verschroten werden, die soll unser Bergmeister denjenigen, so sie muthen und aufnehmen, anders nicht verleihen, dann mit dem Fürbehalt,

halt, daß solch Verleihen derselbigen Wasser, dem Bergwerck und den bauenden Gewercken, der Orten unschädlichen seyn solle, und daß sie allweg, so sie des zu Aufbereitung ihre Erze bedürfen, unverhindertlich brauchen mögen.

et principibus ordinationibus metallicis yt Brunswicensi art. 100. aliisque Hohnsteinensi art. 163. Schwarzburgensi art. 158. etc. inserta. Multi ita intelligendam esse potestatem Praefecti metallici putant, yt ipse omnes aquas in regione sua, et adeo scatebras, fontesque concedere solum possit, et nisi ab eo petita fuerint, legitimum eorum nemini usum, eorumque sententiam, lege hac munitam esse. Sed eam inde firmari non posse, et potius ad vires, quibus pollent, extentendas, aut etiam pecuniam, honorariumque (Muthgroschen) comparandum tendere ex sequentibus patebit. Aquas, quae cuniculis (Stölln) effossis, puteis (Schächte) fossis ad detegendas venas metallicas, siue ad aquas deducendas, quae venasquaerentibus impediunt (Rösch) factis, aut inuestigando mineras subcespitem latentes (Schürfen) scaturiunt, metallicorum Magistrorum voluntati relictum est solas concedere, non ceteras, quomodocunque proueniant; in adscripta enim lege principali, et ceteris legibus alias et hoc constitutum fuisse. Non autem omnes illas petentes (Muthern) cum istis aquis inuestiendos esse, sed eos tantummodo, qui iis ad usum metallicum opus habent, ex ipsis verbis legis elucet; verba enim Muthern, et verleihen non ad diuisionem aquae in genere, quae in urbibus, usus domestici causa, fieri solet, poterunt referri, cum non ita loqui sed verbo zuschreiben, vertheilen uti soleamus, eaque vocabula ad iudicia metallica tan-

tantummodo pertineant, neque in vlla lege, metalli fodinis scripta, legatur, magistrōs rei metallicae esse rectores aquae domesticae et culinariae, totaque res ipsa adeo dignitati eorum repugnaret; his ex rationibus lex de eo casu explicanda, si focii fodinae (Gewercken) qui aquas fodiendo inuenere (erschroten haben) ipsi iis vti non possent, aut vellent, eas focis, in alia fodina aut officina aëria relinquerent: Illustrant hanc explicationem verba legis, eo articulo 104, insequentia, quibus scriptum:

Würde auch einer, oder mehr ein Wasser das obberürter Gestalt verschroten, aufnehmen, und dasselbe von dato an innerhalb eines halben Jahres nicht fassen, oder führen, oder wo es gefast geweest, auf ein halb Jahr liegen lassen, und solches durch der Geschworne Befahrung also befunden, so sollen dieselben alsdenn andern verlieden werden, er hätte denn Erbare und Ehrhafte Noth anzuzeigen, daß er es in ernandte Zeit nicht hätte fertigen können, und so seine Ursachen für genugsam erachtet, sollen sie ihm zu obberürten halben Jahr, noch ein Monat zu Fertigung des Wassers Frist geben.

Non ad alium, quam ad metallicum vsū huius aquae lege memorata petitio tendere potest, cum, si quis aquam ad vsū domesticum acceperit, eamque non intra dimidium anni in cistam, aut arcam collegerit, inde omnis cultura fodinarum in regione quadam, et metalli fodinarum praefecti nullum detrimentum capiant, parumque referat, an hospes ea vti velit, aut permanere sinat; Iudex noster porro non sit rector ciuitatis, seduloque in eo elaborare de-

B

beat

beat, vt omnia in regione sua montana circumagantur, quod autem intermittitur, si aqua ista hinc inde defluat nec fodinis, et officinis aerariis inferuiat; accedit et hoc: aquam in istis regionibus et rarissimam esse, multosque semper inueniri, qui ea magis opus habeant ad vsum suum metallicum, quam illi, qui intra dimidium anni spatium hanc arca aut alueo cingere (fassen) intermiserunt. In Appendice quoque Ordinatio Metall. Ioachim. qui commentarii instar habetur, ad hunc articulum 104. perspicue legitur;

Stollnwasser und andere soll der Bergmeister also verleyhen, wo sie die Gewerken zu Nothdurft ihres Erztes bedürfen, daß man ihnen dieselben unverhindert, die Zeit ihres Waschens gehen lassen;

Simul etiam ordinatio Kuttenbergensis Tit. Von Stolln autoritatem addit. Quidsi aquae ex locis metalli fodinarum prouenientes, et hinc inde defluentes, non ad eos pertinere deberent, qui fundi Domini essent, his naturalis libertas adimeretur; eae enim omnes fodiendo inuenta, si vsui metallico inferuire nequeunt, proprietario fundi, quem percurrunt, vt accessorium cedunt, in huiusque damnum, cum seruitus exinde oriatur, quae a nemine nisi domino praedii imponenda, alii tribui non possunt, et in hanc sententiam Scabinos Fribergenses 1697. iuisse testis est Hertwigius in libro Berg. Buch insignito voce Wasser p. 413. His addendum, nostra lege et adigi Iudicem metallicum, aquas memoratas petentibus cum reseruato hoc concedere debere, vt nullum damnum fodinae inde oriatur, et, vt ea fodina, vnde profecta sit aqua

aqua in casu, quo opus habeat, eam recipere queat; ex quo, quod supra contendimus, praefectum nostrum non nisi ad usum metallicum concedere aquas nominatas posse, simul fluit, quod si alii ad usum domesticum eas permittisset, hic reddere has statim boni publici augendi causa, coactus esset, fodina vero, eas non retrotraderet, nisi conditione memorata adiecta, cum, omni lege metallica, vnaquaeque fodina aquam semel concessam iure quasi hereditario usque ad finem retineat.

Ad alteram partem propositi accedamus, et quarum concessio magistro nostro non libera relicta sit, videamus: In supra allegato articulo Appendicis Ioach. 104. legimus

Brunnquell aber die von ihnen selbst durch Erdreich brechen, die stehen dem Rath zu, soferne sie in ihrem Gebiete entspringen, — Die fließende Bäche soll der Bergmeister niemand verleihen, und zu eigen geben, sondern diese Wässer sollen allewege zu deme daß das Bergwerk allermeist befördert und erhält, als Pringen und Künste gebraucht, unangesehen Buchwerk, Bretmühlen, Seiffen und dergleichen mehr.

Scatebrarum et fontium itaque Dominium prohibentur, hac lege Praefecti metallici (verleihen) concedere, quod et in nostris oris obtinere Rescripto Regis, anni 1670. 8. Febr. et supremi Iudicii metallici Freybergensis anni 1697. 7. Decembr. ad Iudicium metallicum Schwarzenbergense et Scheibenbergense, dato confirmatur.

Adeo arrogantiam quorundam processisse videmus, ut aquis, ab aliis oneroso titulo ex iure domini iam acquisitis, inuestirent, autore Hertwigio voce Wasser p. 417. Accidit anno 1718. Annabergae, ut quidam aquam ad braxandam cereuisiam maxime necessariam a Iudice metallic. iure domini acciperet; quem deinde vero Rescriptum Regium coegit, ut aquam, qua opus habebant ciues, redderet, et memini ipse me audire, cum ante aliquot annos inter metallorum fossiores degerem, in ea vrbe quendam ciuem cum aqua, quae ex monte in aream seu locum septum, habitaculo annexum alterius ciuis procul ab ipso habitantis decurreret, a Iudice metallico petitione peracta ibi inuestitum fuisse, eumque deinde hanc aquam alteri, in cuius area iam fluebat, vendidisse, iuraque sua tradidisse. Vetitum art. 104. Ord. Ioach. quoque perspicimus, Fluminum concedere dominium (verleihen) idque aliis legibus, ut in Ferdinandi Ordin. das Hengster Zinn Bergwerck art. 19. fin. corroboratum, sed haec verba ita explicanda sunt, ut dicamus, vni solo cum exclusione aliorum, pleno dominio et iure prohibendi id Ius tribuere non debere magistrum metallicum, quoniam flumen publicum per omnem regionem manat, et alii aquae partem ad usum metallicum quoque petere possint, quod in riuus magnis, et in flumine ob aquae copiam sine alterius detrimento commode fieri potest. Aquas denique nec concedere (verleihen) posse Iudices metalli fodinarum, quae libere profluunt, et non obnoxiae sunt, (die ins freye laufen) neque eas quae per fossas incespite factas (Tage Ridschen) deducerentur, nec a metallorum effloribus inuentae sunt, neque vsui metallico inseruiunt, cum ex priori huius scripti parte, tum ex Hertwigio v. Wasser p. 413.

p. 413. satis abunde patet. Quamquam vero hae sint regulae generales, nihilominus tamen aliquando accidit, ut Iudicium metallicum quod Eybenstockii est, ius his regulis contrarium plane diuturno vsu et praescriptione acquireret. Cum enim anno 1684. principi nostro delatum, hoc Iudicium Riuorum et aquarum palustrium concedere dominium ipsi 9. Decembris mandatum fuit, quae eius rei causa esset, docere, cum se exercitio et observantia eius defendere nequeant; postquam vero rei statum 7. Febr. 1685. et iudicium per immemorabile tempus hoc ius acquisiisse, aquas cum reseruato, ne detrimentum fiat metalli fodinis et officinis, semper concessas fuisse, et si Praefecto relinqueretur, haec potestas molitores, reddituum metallicorum maximo impedimento, fieri posse aquarum dominos et proprietarios exposuissent, anno 1686. Rescripto ius ipsis confirmatum fuit.

Petitio (das Mutßen) ipsa autem, non ore, sed scriptis perficienda est, quibus quas quo loco currentes et ad quem vsum cupiat habere aquas, clare dicat; Quod si nihil deinde obsit, Dominium, et vsus aquae istius ipsi, litteris huius inuestiturae traditis, conceditur, et libro quem *Berleyh. Buch* appellare solent, in memoriam quod factum promissumque sit ab utraque parte, consignatur. Sed satis hac de re dictum esto: Ad indicenda solennia inauguralia candidati Praenobilissimi IOANNIS WOLFFII ZOLLMANNI potius, cuius causa haec scripta sunt, proponendum; Antequam vero id fiat audiamus ipsum Candidatum vitae suae curriculum commemorantem;

Ego IOANNES WOLFFIUS
ZOLLMANNVS

Patriam agnosco Thuringiam, Vinariae Anno 1743. d. 1. Febr. in lucem editus. Patre vsus sum FRIDERICO ZOLLMANNO, Serenissimi Ducis Saxo Vinarie ac Iſenacensis ab Aulicis Conſiliis et Intimo Archiuorum Praefule; Matre vero REGINA CHARLOTTE CHRISTINA nata ZEIDELERIA. Ambos attamen pia tantum recordatione beataque memoria deuenerandos. Ille ſiquidem d. 2. Febr. 1762. ad coeleſtia haebitacula migravit, eademque via eum Mater, Anno 1757. d. 7. Septembr. antecēſſit. In chriſtiana religionis rudimentis, nec non liberarum artium, linguarumque peregrinarum initiis capeſſendis, a teneris vnguibus, vsque ad Academicos annos, priuatissimo ductu diuerſorum, qui omnes iam S. S. Miniſterium ingreſſi ſunt, inter eosque praecipue RVDORFII, eruditissimi viri, V. D. in Grotiſchen prope Zeitz, Miniſtro, demandatus ſum. Hiſce adminiculis inſtructus, Anno 1762. Ienam me contuli, et SVCCOVIO tunc Academiae faeces tenente, albo Ciuum Academicorum nomen dedi. Philoſophicis ibi ſcientiis, praeeunte DARIESIO, Mathematicis, SVCCOVIO, ſtudia collocaui. Iuridica vero, ab ore HELLFELDII, SCHMIDTORVM et MOECKERTI hauſi. Hanc dereliqui, et ad celeberrimam Muſarum ſedem, qua Goettinga inclareſcit Anno 1765. acceſſi, ibique in Iuridica arte PÜTTERI, BOEHMERI, MEISTERI, BECMANNIORVM CLAPROTHI, aliorumque praecepta gultaui.

Hic

Hic ab Ordine ICornm Lips. nostro Licentiam ad summos in iure ascendendi honores petens, duplex Examen vnum pro Candidatura, alterum quod rigorosum appellare solemus subiit, et in iis ita stetit, vt supremo in iurisprudentia honore, omnino dignus iudicaretur; Craftina die XXII. Iul. in Auditorio Petrino *Lege 2. C. de resc. vend.* explicata et dissertatione de *Priuelegiis Feudo adhaerentibus ad subfeudum tacite non extendendis, in specie circa subfeuda Lusatica.* Praeside D. FRIDERICO GOTTLIEB ZOLLERO Pand. P. P. Eccles. Cathedr. Numb. Can. Curiae in Prouincia Supremae Iudicii Lusatae inferioris nec non Facult. Iurid. Assessore. die XXIII. Iul. publice defensa, Vir Iuris consultissimus et excellentissimus FRIDERICVS HENRICVS MYLIVS, Facult. Iurid. Assessor etc. a me more solenni constitutus Promotor, eum summis in iure honoribus, eadem die ritu consueto ornabit, quem actum vt RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICVS, COMITES ILLVSTR. VTRIVSQUE REIPVBLICE PROCERES GENEROSISSIMI ET NOBILISSIMI ACADEMIAE NOSTRAE CIVES praesentia, solenniorem celebrioremque reddere, et condecorare velint communi Facultatis Iuridicae nomine, omni humanitatis officio rogo.

Lipsiae d. XIX. Iulii. MDCCLXVII.

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

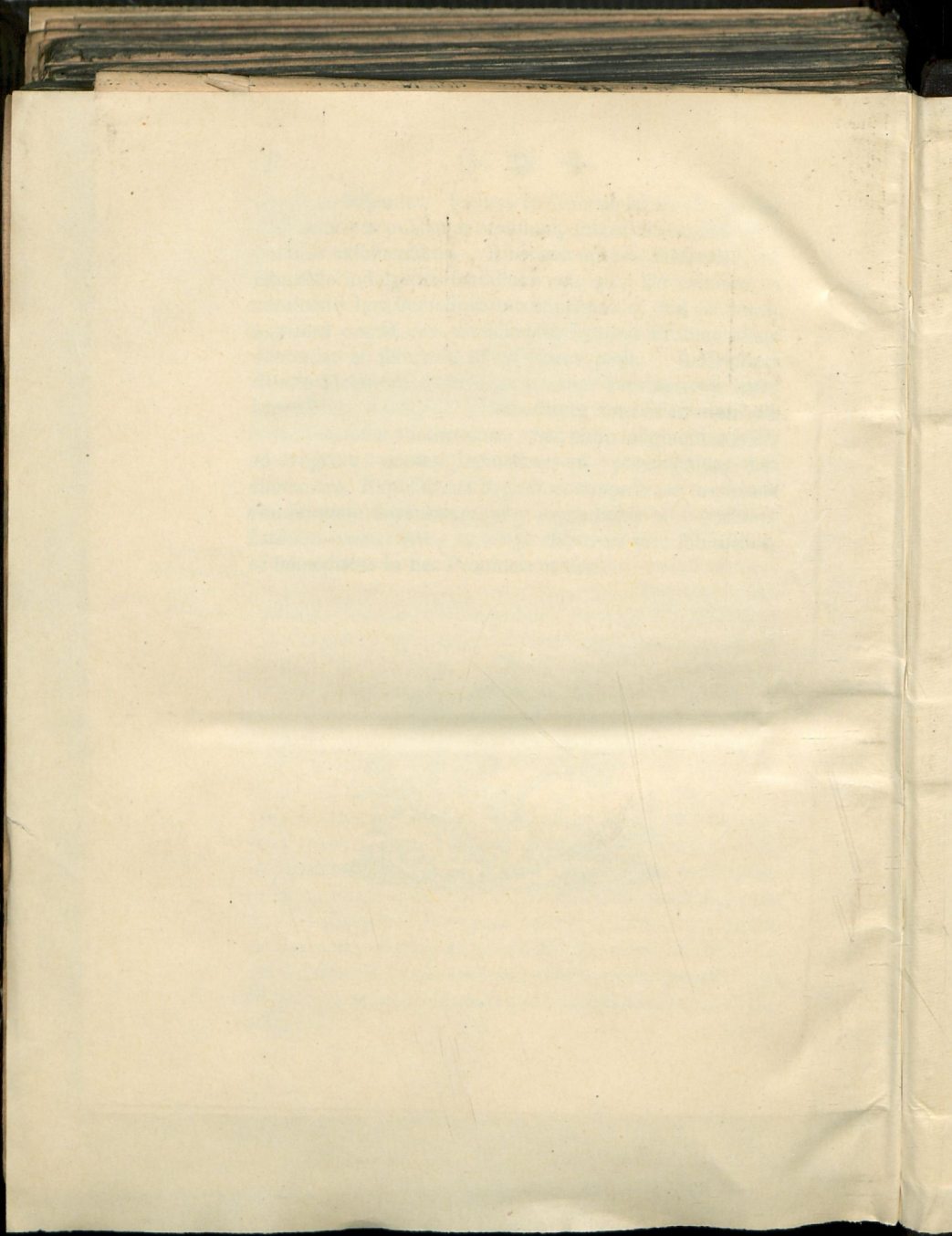
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

Handwritten text on the right edge of the page, possibly a page number or reference.

ULB Halle

3

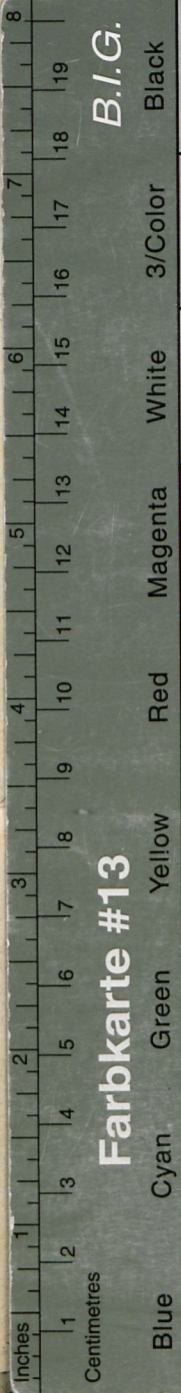
003 719 014

F. 4. num. 44,

1767, 38.

IVS LVDOVICVS
EGLITZ,

VRIAE SAXONICAE ET FACVLT.
PS. ASSessor. CANON. WVRZ.
DIL. SEN. LIPS.

T E M P O R E

CELLARIVS,

DOCTISSIMVM

OLFF ZOLLMANNVM,

R. THVRING.

AM CANONICI QVAM CIVILIS
I HANCQVE SOLENNITATEM
RANDAM ESSE,
NDICIT

ET

A CVM AQVA DISSERIT.

